

Kahve Molası

Ferdi AKARNUR

Onu tiyatro sahnelerinden ve dizilerden yıllardır tanıyoruz. 40 yıldır hep başarılı işlerle çıktı karşımıza. Ama 'Çocuklar Duymasın'da canlandırdığı Müsteşar Kemal karakteri ile daha geniş kitlelere ulaştı ve herkesin hayranlığını kazandı. Şimdilerde 'Kızlar Yurdu' adlı diziyi tv izleyicisi ile buluşmaya devam eden Ferdi Akarnur'u bu ay Kahve Molası köşemize konuk ettik.

Röportaj: Hülya KAPUCU

ACME: Sizi çok fazla tanıyamıyorduz anlatır mısınız biraz nasıldı hayatınıza tiyatro?

Ferdi AKARNUR: Tiyatrodan önce hayatımda okul vardı. Ortaokuldayken tiyatro yapmaya başladım. Samsunluym ben. Samsun'da okuyordum o zaman. Eskiden çocuklar okuldan sonra kahvelere giderlerdi ya da top oynarlardı, bende top oynamıştım bir süre ama sonra tiyatro yapmaya başlayınca tiyatro tüm zamanımızı almaya başladı. Ortaokul ve lisede tüm okul gecelerini biz yapardık. Samsun'da amatör bir tiyatro kurmuştuk, orada bir takım oyunlar oynuyordum. 1966 yılında Avni Dilligil tiyatrosunda profesyonel olarak tiyatro yapmaya başladım. O zamandan beri de devam ediyor işte. 40. yılım bu sene.

ACME: Peki o tiyatro yapma isteği ilk nasıl başladı sizde, ailede var mıydı tiyatro ile ilgilenen?

Ferdi AKARNUR: Ailemde tiyatro yok. Ortaokulda bir okul gecesi yapılacaktı, o zamanlar bir öğretmeni-miz vardı, bizi çok severdi. Benim bir arkadaşım vardı o görevlendirildi. Ama oyuncu sıkıntısı yaşıyorlardı, kimse uğraşmak istemiyordu çünkü böyle şeylerle. Öğrencilik yıllarında böyle işleri herkes gereksiz görürdü. Biz gittik, uğraştık, çok beğenildi. O hocam bana çok önyak oldu. Bizde bir laf vardır. Kulisin tozunu bir kere yuttun mu iflah olmazsın. Ben de orada yuttum herhalde kulis tozunu, bir daha da iflah olmadım. Ondan sonra da 40 yıl boyunca devam ettim. Sonra bir

dönem tiyatroya ara verdim, diziler başladı. Diziler ekonomik olarak daha karlıydı çünkü. Tiyatrodan o kadar para kazanmamız imkansızdı. Tiyatrocu-yum sonuçta, dolayısıyla benim için her şeyden daha önemlidir ama dizi ve tiyatroyu bir arada götürmek çok zor. Ekonomik getirisi az olduğu için mecburen bir tercih yapmak zorunda kalıyorsunuz ve o da dizi yönünde oluyor ister istemez. Tiyatronun turnesi oluyor. Turne zamanı çekimi bırakamıyorsunuz. Bu yüzden ikisini birden devam ettiremiyorsunuz. O yüzden mecburen bir dönem ara verdim tiyatroya.

ACME: Çocukken muhakkak hayalleriniz vardır, ne olmayı hayal ederdiniz, oyuncu olmak var mıydı aklınızda?

Ferdi AKARNUR: Ben kaptan olacaktım, Samsun'da yaşadığımız için İstanbul'a gelirken gemi ile gelirdik. Ben hep kaptan köşkünde gelirdim. Çok özenirdim kaptanlığa. O zamanlar Deniz Harp Okulu'na sınavsız girilebiliyordu. Ailem Samsun'dan İstanbul'a gelmem zor olur, daha küçüğüm diye göndermek istemedi. Kaptan olamadım, oyuncu oldum.

ACME: Oyuncu olmanıza nasıl tepki gösterdiler peki, o zaman da İstanbul'a gelmeniz gerekti?

Ferdi AKARNUR: Tepki göstermediler, desteklediler. Çünkü bu işe başladığımdan beri hep başarılı işler çıkardım ortaya. O zamanlar ODTÜ'de amatör tiyatrolar festivali vardı, orada en iyi erkek oyuncu seçildim, biraz da o teşvik etti beni. Başarılı olunca sürekli sağdan soldan teklifler geliyor. Asaf Çeliktepe beni Ankara Sanat Tiyatrosu'na çağırmişti, okula devam ediyordum. Okul bitsin öyle gelirim dedim. Ertesi yıl Asaf beyi trafik kazasında kaybettik. Ankara Sanat'a gidemedim

böylece, o sırada Avni Dilligil bir teklif getirdi onunla çalışmaya başladık. Sonra Ankara'ya gittim bir süre orada kaldıktan sonra 1970 yılında İstanbul'a yerleştim, geliş o geliş.

Daha iyi şartlarda yaşamamı sağlayacak başka bir iş yapamıyordum diye geliyor insanın aklına ama yapamıyorsun. İnsanın içine sanat bir kere girince ondan başka bir şey düşünemiyorsun. Zaten bu iş fedakarlık isteyen, sevgi, gönül isteyen bir iş. Fedakarlık yapmazsanız, gönül vermezseniz Türkiye'de sanatçı olmanız mümkün değil. Şarkıcı, türkücü kesimi bu konuda şanslı. Çünkü onlar bir parçayla meşhur oluyorlar. Ama bizim işimiz öyle değil. Tiyatroda bir yere tırnaklarıyla gelirsin. Çok oyuncu var, onların arasından bir yere gelmek zor.

ACME: 40 yıldır yapıyorsunuz bu işi, işinizi zevk alarak yaptığınız yüzünüzden okunuyor. En azından sizi izlerken ben öyle hissediyorum. Ama muhakkak zorluklar da çıkardı karşınıza. Zaman zaman yorulduğunuz, yıldıığınız oldu mu?

Ferdi AKARNUR: İşimi gerçekten çok severek yapıyorum. Yaptığım her işi büyük zevk alarak yaptım bugüne kadar. Ama bu işin kahrı da çok. Sırf tiyatro yaptığınız zaman bayağı bir yokluk dönemi geçiriyorsunuz. Tiyatro sizi aç bırakmıyor, öldürmüyor ama zenginde etmiyor. Kıt kanaat yaşıyorsunuz. Allahtan diziler çıktı da rahatladık biraz biz de. Hala da tiyatronun paraları komik. Çeçen sene tiyatro yaptım oradan aldığım para arabamın benzin, otopark parasını ancak karşıladı. Sözde biz tiyatrodan iyi para alıyoruz. Ekonomik olarak düşünüyorsun. Daha iyi şartlarda yaşamamı sağlayacak başka bir iş yapsa mıydım diye geliyor insanın aklına ama yapamıyorsun. İnsanın içine sanat bir kere girince ondan başka bir şey düşünemiyor. Zaten bu iş feda-

karlık isteyen, sevgi, gönül isteyen bir iş. Fedakarlık yapmazsanız, gönül vermezseniz Türkiye'de sanatçı olmanız mümkün değil. Şarkıcı, türkücü kesimi bu konuda şanslı. Çünkü onlar bir par-

çayla meşhur oluyorlar. Ama bizim işimiz öyle değil. Tiyatroda bir yere tırnaklarıyla gelirsin. Çok oyuncu var, onların arasından bir yere gelmek zor. Bu işi sevince bazı şeyleri hiç düşünmüyorsun.

ACME: Şu an bulunduğunuz noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz? Oyunculığa ilk başladığınızda hedefleriniz neydi, bugün o hedeflere ulaştığınızı düşünüyor musunuz?

Ferdi AKARNUR: Ben hırsları olan bir adam değildim. İlla ki ünlü olayım, star olayım diye düşünmezdim. Çörev adamıyım ben. Yaptığım iş başarılı olsun yeter, o zaman en büyük keyfi alırım. Çok şükür yaptığım işler de hep başarılı oldu. Bugüne kadar hep kaliteli tiyatrolarda çalıştım, yaptığım diziler uzun soluklu oldu. Seyircinin takdirini kazandığım anda gerçekten en büyük keyfi o zaman alıyorsun. Bu işin de zaten parayla ölçülmeyen tek yönü o. Bulduğum noktadan memnunum. İnsanlar tanıyorlar, seviyorlar, bu beni mutlu ediyor. Hatta bazen çok ilgi gösterdiklerinde utanıyorum.

ACME: Türk tiyatrosuna ve tiyatro izleyicisine baktığınızda nasıl bir tablo görüyorsunuz?

Ferdi AKARNUR: Tiyatroların günümüzdeki durumu eskiye kıyasla çok kötü. Tiyatro sayısı gün geçtikçe azaldı. 70'li yıllarda biz İstanbul'da tiyatro yaparken bu kentte 36 tane tiyatro vardı. Bunların hepsi perde açardı ve hepsinin seyircisi vardı. Bugün İstanbul'da 5 tane tiyatro ya var ya yok. 70 senesinin nüfusuyla 2006 senesinin nüfusunu bir kıyaslayın. Arada nasıl bir tezat var. Kendini kurtaran birkaç tiyatro var. Diğerlerinin durumu çok kötü. Turneler de olmasa yaşama şansları hiç kalmıyor. Zaten salon problemleri var. Hadi Çaman'da şimdi aynı sorunu yaşıyor. Tiyatrodan çıkarmaya çalışıyorlar. Orası için çok emek verdi Hadi bey. Çok mezbele bir yerdi, orayı bir tiyatro salonu haline getirebilmek için çok uğraştı, eğer durum çözülmezse bir tiyatro daha eksilecek.

ACME: Sizce bütün bunlar neden kaynaklanıyor. Git gide kültür düzeyimiz mi düşüyor?

Ferdi AKARNUR: Çençlerin tiyatroya ilgisi gün geçtikçe azalıyor. Mesele Çenco Erkal üniversite kesimine hitap eden sosyal içerikli oyunlar oynardı. Onun tiyatrosu hep full olurdu. Şu an bakıyorum 30'u geçmiyor giden sayısı. Üniversite gençliği tiyatroya gitmiyor. İlköğretim gençliği zaten çok bilinçsiz, doğru dürüst tiyatroyu bilmiyor, tanımıyor. Halk da belki ekonomik nedenlerden dolayı gitmiyor. Tiyatro biletleri ucuz değil çünkü. Ama yine de sinema biletleri ile denk ayarında tiyatrolar var. Şehir tiyatrosu var, devlet tiyatroları var. Hatta bunlar sinema biletinden de ucuz. Ama onlara da giden yok. Bilemiyorum bende bu ilgisizlik neden. Bunu bir araştırmak lazım acaba tiyatrolarda mı suç var diye düşünüyorum

ama pek de zannetmiyorum. Etrafınız-dakilere bir sorsanız o kadar çoğu hayatında hiç tiyatro görmediğini söyler ki. Genelde hep televizyonun tiyatroyu etkilediği söylenir ama bence televiz-

oyunculara bakıyoruz. Bir dizide oynayan adam yüzme havuzlu evini, arabasını, her şeyini alıyor. Ben 40 tane dizide oynadım hala havuzlu bir evim yok (gülüyor). Benim durumum yine

Bu ülkede hala sanatçı kime deniyor ben anlamış değilim. Magazin programlarında bakıyorum biri çıkmış hiç tanımıyorum bile, ona sanatçı diyorlar. Manken mi, fotomodel mi, oyuncu mu, şarkıcı mı ne olduğu belli değil, hiçbir vasfı yok ama sanatçı diyorlar. Sanatçılık o kadar basit bir şey mi her önüne gelene nasıl sanatçı deniyor ben anlayamıyorum. Bu insanların yaşam şartlarına bakıyoruz gerçek sanatçılardan o kadar iyi durumdalar ki. İnsan buna üzülüyor ister istemez. Sanatçı kavramı bu kadar ucuz maalesef bu ülkede.

yon bir dönem sonra etkisini kaybetti. Şu anda televizyonu kapatıp her yere gitmiyor musunuz? Tiyatroya da gidilir. Etraftaki barların kafelerin hepsi dolu. İnsanlar tv izlemek için evlerine kapanmıyorlar işte, buralara gidiyorlar, demek ki isteseler tiyatroya da giderler. Bazı şeyleri küçük yaşta çocuklara aşılacak lazım. Burada ailelere büyük görev düşüyor. Çocuk oyunlarına götürmek lazım. Çok kaliteli çocuk oyunları var. Çocuklara o dönemde bu kültürü vermek lazım. Ama yok maalesef.

ACME: Peki bu işi şartların böyle olduğu bir ülkede yapıyor olmak size ne hissettiriyor?

Ferdi AKARNUR: Ben ülkemi seviyorum tabii ki. Yurt dışına da gittim. Bütün Avrupa'yı dolaştım. Orada sanatçıya bakış açısı çok farklı. Sanatçı dediğin zaman sana özel ilgi gösteriyorlar. Uçaktan indiğinde gümrük kapısından geçerken bile pasaportta sanatçı yazıyorsa daha farklı davranıyorlar. Bizde böyle değil ki. Oyuncu ağabeylerimden biri demişti ki "seçtiğin meslek çok doğru ama ülken yanlış". Maalesef bu bir gerçek. Yurt dışındaki

iyi Allaha şükür. Bazı sanatçı arkadaşlarım o kadar zor durumda ki. Bu ülkede hala sanatçı kime deniyor ben anlamış değilim gerçi. Bir ara önüne gelen devlet sanatçısı oldu. Bir sanatçıya devlet sanatçısı ünvanı vermek bu kadar kolay mı? Türkiye'de verildi. Magazin programlarında bakıyorum biri çıkmış hiç tanımıyorum bile, ona sanatçı diyorlar. Manken mi, fotomodel mi, oyuncu mu, şarkıcı mı ne olduğu belli değil, hiçbir vasfı yok ama sanatçı diyorlar. Sanatçılık o kadar basit bir şey mi her önüne gelene nasıl sanatçı deniyor ben anlayamıyorum. Bu insanların yaşam şartlarına bakıyoruz gerçek sanatçılardan o kadar iyi durumdalar ki. İnsan buna üzülüyor ister istemez. Sanatçı kavramı bu kadar ucuz maalesef bu ülkede.

ACME: Dizilere nasıl başladınız, nasıl geldi ilk dizi teklifi?

Ferdi AKARNUR: Levent Kırca ile 12 yıl kadar birlikte çalıştık. Levent Kırca benim çok eski arkadaşım. O zamanlar ne o Levent Kırca'ydı ne de ben Ferdi Akarnur'dum. Ankara'dan arkadaşdık. Levent Kırca ile çalışırken

onunla birlikte TRT'ye bir dizi çektik. Sonra ben Yasemin Yalçın'la çalıştım. 'Kadınlık Bizde Kalsın' diye bir oyunda Yılmaz Erdoğan, İlyas İlbey ve Yasemin Yalçın'la birlikte oynadık. Çok da başarılı bir oyundu, 2 sene full oynadık. O oyunu oynarken Türker İnanoğlu, bir dizi teklif etti ve 'Yasemince' dizisini çekmeye başladık. Ondan sonra da dizilerin arkası geldi. Şu an 'Kızlar Yurdu' devam ediyor, ondan önce de 'Çocuklar Duymasın' vardı, en çok ses getiren de o dizi olmuştu.

ACME: Müsteşar Kemal'i çok sevmişti Türk halkı...

Ferdi AKARNUR: Evet. O dizi çok güzel bir kadrodan oluşuyordu. Birol Güven çok güzel bir ekip kurmuştu. Rol dağılımı iyi yapıldığında karakterler iyi oturtulduğunda zaten başarının yarısı sağlanmış oluyor. Sonrası da senaryo ve yönetmene bağlı. Bizim de ekibimiz çok iyiydi. Senaryomuzda güzeldi, o yüzdende çok başarılı olduk. Başarılı olunca da başka kanallar uğraşmaya başladı. Oyuncularla uğraştılar. Bütünlük bozuldu dizide. İnsanların özel hayatları yaptıkları işi neden etkiler anlamıyorum. Bu kimseyi ilgilendirmez ki isteyen istediği gibi yaşar. O dizinin temel taşları anne baba çocukları ve bir aileydi. Anne baba gidince dizi bölündü. Basın uğraşmak isteyince bir yerden bir şeyler buluyor. Neticede hepimiz insanız hata herkese mahsus. İyi bir iş yapınca kösteklenmek için her şey yapılıyor bu ülkede. Sürekli bir dizi furyası var. Bir sürü dizi başlıyor, birkaç tanesi ancak tutuyor. 2-3 bölüm sonra kaldırılıyor çoğu. Çok başarılı olan birkaç tane var.

ACME: 'Kızlar Yurdu' nasıl gidiyor, reytingleri nasıl?

Ferdi AKARNUR: Pek iyi değil, ama kanal kaldırmıyor da, biz de de-

vam ediyoruz. Kanal devam etmek istiyor, bize de paramızı veriyorlar biz de çekiyoruz.

ACME: Kadronun neredeyse tamamı kadınlardan oluşuyor, o kadar kadınla birlikte çalışmak nasıl?

Ferdi AKARNUR:

Herhangi bir zorluğu yok. Çoğunluğu gençlerden oluşuyor, birçoğunu da tanımıyorum. Ama hepsi başarılılar. Ne olacak acaba diye düşünüyordum başlangıçta. İlk bölümünü oturup izledim, baktım ki hepsi bayağı iyiler. Sadece oyunculuk yetmiyor ama. Biraz da şans olması lazım. Beş defa yazar değiştirdik. Beş farklı insanın aynı şeyi yorumlaması zor. İstikrar olması lazım. Dizilerin başarısında yazar ve hikaye çok önemli. Şu an Türkiye’de iyi yazar bulmak çok zor.

ACME: Bu sene iki tane de film çektiniz, bahseder misiniz biraz onlardan?

Ferdi AKARNUR: Televizyon filmi çektik. Haldun Dormen’in oynadığı tiyatro oyunlarını televizyon filmi olarak çektik. Biri ‘Arap Saçı’ diğèrinin adı ne olacak bilmiyorum. O da yine Haldun Dormen’in ‘Sevgilime Çöz Kulak Ol’ diye bir oyunuydu.

ACME: Ne zaman yayınlanacak bu filmler?

Ferdi AKARNUR: Bilmiyorum. Sinan Çetin çekiyor 2-3 sene sonra veriyor filmi. Öyle bir huyu var. Filmler tamamlandı. 4 tane yapıldı aslında ama ben iki tanesinde oynadım. Birinde Yalçın Mentş, diğèrinde Türkan Şoray oynadı. Sekiz tane çekilmesi planlanıyordu, şimdilik dört tanesi bitti. Ama

Oynadığım bütün oyunlar benim çocuklarım gibi. Hepsini çok severek oynadım, ayırt etmek çok zor. Ama keyif alarak oynadığım bazı oyunlar var tabii. Mesela Levent Kırca ile oynadığımız 'Gereği Düşünüldü', yine Levent Kırca ile birlikte oynadığımız 'Dosya' diye soysal içerikli bir oyun vardı onlar benim için çok özeldi. Bu işi severek yaptığım için hepsi bana güzel geliyor.

ne zaman yayınlanır bilemiyorum.

ACME: Ayırt etmek muhakkak zordur ama bugüne kadar oynadıklarınız içinde sizde iz bırakan çok fazla severek benimseyerek oynadığınız bir rol var mı?

Ferdi AKARNUR: Oynadığım bütün oyunlar benim çocuklarım gibi. Hepsini çok severek oynadım, ayırt etmek çok zor. Ama keyif alarak oynadığım bazı oyunlar var tabii. Mesela Levent Kırca ile oynadığımız ‘Çereği Düşünüldü’, yine Levent Kırca ile birlikte oynadığımız ‘Dosya’ diye soysal içerikli bir oyun vardı onlar benim için çok özeldi. Bu işi severek yaptığım için hepsi bana güzel geliyor.

ACME: Sağlık durumunuz nasıl, herhangi bir kronik rahatsızlığınız var mı?

Ferdi AKARNUR: Hiçbir problemim yok. Alkol, sigara da kullanmıyorum. Çayyet sağlıklıyım. 5-6 yıl önce

bel fıtığım vardı, ameliyat oldum. Şu an hiçbir sorunum kalmadı.

ACME: Peki özen gösterir misiniz sağlığınıza yeterince. Spor yapar mısınız mesela?

Ferdi AKARNUR:

Eskiden futbol oynardım ama artık bir şey yapmıyorum. Çünkü spor yapmaya alıştırılmamışız. Aileden ya da okuldan gelen bir alışkanlık yok. Bu alışkanlıklar Avrupalıda var, bizde yok. Bazen bir klube gidip yüzmeye çalışıyorum. Benim yapabileceğim yüzmeye, yürümeye. Artık top oynarsak sahada kalırız (gülüyor).

ACME: Beslenmenize dikkat eder misiniz?

Ferdi AKARNUR: Hiç dikkat etmem.. Çalıştığımız için setlerde

sağlıksız besleniyoruz. Eşim evde sebze ağırlıklı yemekler yapıyor. Hiç olmazsa evde sağlıklı beslenelim diyoruz o yüzden. İş dolayısıyla düzenli yemek yemekte mümkün olmuyor. Ne zaman ara verilirse o zaman yemek zorundasın. Tiyatroda da sahneye aç çıkmak lazım. 9 da sahneye çıkınca eve gelmek 12’ yi buluyor. O saatten sonra bir şeyler yediğinde de ister istemez kilo sorunları başlıyor.

ACME: Peki sizce sağlık konusunda toplum olarak bilinçlimiyiz?

Ferdi AKARNUR: Toplum olarak duyarlı değiliz biz bu konuya. Spor yapmak, diyet yapmak alışkanlık haline gelmemiş bizim insanımızda. Ama bazı genç arkadaşlar dikkat ediyor. Düzenli spor yapıyorlar, özen gösteriyorlar sağlıklarına. Ama azınlıktalar tabii. İstisnalar kaideyi bozmuyor. □